

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die secunda Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Maij 2.

NATALES

cessor in Perona, vbi vsque ad obitum suum fo-
uit sanctum Amatam Senonensem episcopum,
quem Theodoricus rex iniuste in exilium extru-
serat.

An autem ibi quam fossis celebrior sit eius memoria,
& maior reliquiarum portio, ex vtriusque loci collatione
foret cognoscendum.

Die secunda Maij.

1°. De S. Vualberto, abbate Luxouienfi.

Ex officio monasterij diui Bertini. Cui alia quadam
subiecti.

LVxouij, depositio sancti WALBERTI CON-
fessoris. Qui ortus est nobilibus parentibus
in pago Meldensi, loco qui vocatur *Nant*, qui illi
postea iure hæreditatis obrigit. Putauit autem
nobilitati coniungendas esse virtutes, vnde mise-
ricordiæ operibus operam dabat, atque beatum
patrem Bertinum in *Sihiu* monasterio sæpissi-
me inuisebat, illoque in ijs quæ Dei erant fami-
liarissimè vtebatur: à quo etiam absque benedi-
ctione nunquam recedendum putauit. Contigit
semel eum omiſsa benedictione reuocari, & tum
in via ex equo cadens, periculosè membra colli-
ſit. Quæ integritati pristinae beatus Bertinus per
sacratum vinum restituit. Quapropter in eius be-
neficij monumentum, magnam suæ hæreditatis
partem, Arkas videlicet, cum omnibus suis iuri-
bus, beato Bertino in vsus monasterij sui tradidit.
Atque ita paulatim secularibus rebus se exuens,
vitæ & institutioni religiosa, sub beato Bertino
cum filio suo Bertino, quem sanctus pater Bertin-
us de sacro fonte susceperat, se tradidit. Sed
cùm

cum adhuc sublimiora meditaretur, Dei nutu, atque sancti Bertini consilio, Luxouiese monasterium petijt, atque seruorum Dei numero associatus, ita virtutibus excelluit, vt beato Eustathio, qui tunc loco præerat, vita defuncto, omnium suffragio in eius locum susceptus sit. In quo regimine, summa cum animi & ingenij fœlicitate versatus est, per quadraginta annos. Nam si quid à suis prædecessoribus imperfectum erat relictum, ad vtramque vitam quod attinet, id accuratissime perfecit, rebus & Deo seruientibus, monasterium augens. Sepultus est autem in ecclesia sancti Martini, ex latere monasterij, in parte Aquilonari, que est constructa à sancto Nicetio. In quo loco multa & varia edidit miracula.

De natali eius legitur ad sanctam Bertinum in die inuentæ Crucis Dominiæ. *Item ipso die, depositio sancti Vualberti, Comitis, & Luxouensis abbatis, qui valde familiaris patri nostro Bertino fuit.* Habuit præterea insignem discipulum, beatum Germanum martyrem, primum abbatem Grandisvalensem, quem excusis carminibus Sebastianus Brandi celebrauit. Præterea Vualdeberto & Boboleno patribus, hoc est abbatibus Luxouij & Bobij, Ionas Scotus dedicauit historias sanctorum, Columbani, Attalæ, & Eustathij.

Addit Iperius, abbas & historiographus Bertinensis monasterij, beatum Vualbertum habuisse fratres, sanctos episcopos Faronem & Cagnoaldum: sororem sanctam Faram, quæ & Burgundofora dicitur. Ipsum etiam successisse beato Eustathio in abbatia: postea sancto Faroni fratri, vt aliqui referunt, in Meldorum episcopatu. Sed hæc alteri competunt sancto Vualberto. Suum enim Bertinenses vt abbatem venerantur. Alterum verò historia sancti Faronis & catalogus episcoporum, beato Faroni non postponit, sed præponit: & vt manifesta confusio agnoscat,

catur, ad beatum Vualbertum abbatem, de sancto Vualberto episcopo scriptum reliquit Ionas: In quo virtutes quantæ extiterint, si vita comes fuerit, prosequi nitentur.

2°. *Appendix de Bertino, filio S. Vualberti.*

Ex Iperio.

*Capite I.
parie 10.*

Quod ad Bertinum attinet, beatissimi Vualberti, & Regentrudis filium, scribit citatus Iperius eum in *Sibus* professum religiosam vitam sancto sine conclusisse, eiusque corpus cum corpore beati Erkenbodoni, & aliorum Sanctorum, supra maius altare in ecclesia Canonicorum sancti Audomari repositum, venerari. Quod tamen nunc à Canonicis Audomarensibus ignoratur: fortassis tamen ex feretrorum inspectione aliquando patefiet.

3°. *De sancto Aiberto confes. Crispiniensi.*

Ex Roberto Austrouandensi, & assertione Crispiniensium.

Eodem die, festum sancti AIBERTI reclusi. Hic in territorij Tornacensis pago, quem *Espeens* vocant, originem duxit, & adhuc puer varia de se futuræ sanctitatis indicia præbuit, clam noctibus ad preces surgens, terram exoscilians, frequenter ecclesiarum limina terens, ieiunia sibi indicens: parum tamen degustans, ut interrogatus verè diceret se comedisse. Iuuenis audiens cantionem de conversione S. Theobaldi, neque carne, neque sanguine, neque lineis panis uti deinceps statuit, sed charitatis fœdere iungitur magnæ sanctitatis & abstinentiæ Iohanni Crispiniensi monacho, qui permissu Raineri, sui abbatis, desertum incolebat locum. Vbi uterque adeo ieiunijs, vigilijs, precibus, & frigore mace-

raban-

rabantur, vt humanam speciem propemodum non referrent. Rainerus autem abbas, ob monasterij libertatem Apostolorum limina visitans, hos comites assumit. Qui Romam venerunt, nudis pedibus, vestiti cilicio, parum pecuniæ habentes, ipsa inopia locupletes. Cùmque Urbanus Beneuenti esset, vterque Raineri reditum, eo quod viribus deficerent, in Vallis vmbrosæ monasterio, vbi Canon sancti Benedicti strictè obseruabatur, prætolati sunt. Reuersus autem Aibertus ad suam eremum, non multo post, per visionem monitus, factus est monachus Crispiniensis, deinde præpositus & cellarius. Tandem autem à Lamberto abbate optatam in eremo obtinuit cellulam, manens interim sub potestate abbatibus; in qua viginti quinque annis cum incredibili abstinencia permansit inclusus. Cùm autem acolytus esset, de sapientum consilio à Burchardo Cameracensi episcopo ad sacerdotium promotus est, vt populis ad ipsum venientibus melius posset consulere. & familiarius secretas confessiones recipere. Factus autem presbyter, duas in die celebrabat Missas, pro viuis alteram, alteram pro defunctis. Pecuniam accipere, haud aliter atque serpentinum virus, abhorrebant. Mandato Paschalis Papæ per Oduinum abbatem sancti Gisseni, & Innocentij Papæ, confessiones ad se venientium alacriter audiuit. Venerunt autem non solum illiterati & vulgares, sed archidiaconi, abbates, omnis generis religiosi, & docti, nobiles vtriusque sexus, tantaque plerumque hominum multitudo, vt videretur veluti vrbs ab hostibus obsessa. Plerique qui propius accedebant eo renitente, vestem eius lacerabant, & partes auulsas pro reliquijs absporbant.

tabant. Quantos ille manipulos secum ad Christi tribunal feret? Inter quos erit ioculator ille, cuius olim cantilena ad arctam viam inflammatus fuit. Peractis itaque annis plus minus quinquaginta in monachi habitu, obdormiuit in Domino ipso sacratissimo die Paschæ ad septimum Idus Aprilis paulò antea ab Engelberto Priore sacro oleo unctus, & sacra communione munitus, die tertio sepultus ab abbatibus Crispinij & sancti Amandi eodem in loco, vbi cellula fuerat: vbi eius meritis & precibus, ægris & piè postulantibus, multa præstantur beneficia. Et hæc ex Roberto archidiacono Austrouandiæ accepimus, qui vitam sancti confessoris ad Aluifum episcopum suum, ad quem aliquot exstant diui Bernardi literæ, concepit.

Epist. 65.
325. 327.

Die 7. Aprilis.

Crispinientes autem etsi in Aprili notatum habeant, *Obijt dominus Albertus inclusus*; inuocant tamen eum in litanijs suis: & ex auctoritate episcopi Cameracensis, qui oratorium in quo requiescit, quod Capella dicitur, Kalendis Maij dedicauit, festum eius postridie, ex Crispinio venientes, annuè inibi celebrant.

I. 2. de vita
Carthos.
tract. 4.

Cæterum cum animaduertterim quosdam offendisse, quod inter cetera meritorum insignia duas memoretur in die missas, pro viuis vnam, pro defunctis alteram celebrasse; meminerint hac in parte imperitiores, Carthusianos presbyteros singulis noctibus officium Missæ, citra tamen celebrationem, de beata Maria dicere. Cuius rei non est opus Petrum Surorem testem producere, cum id ab eis cognosci possit; quorum ordo passim inter Christianos fulget. Meminerint etiam annotationis *Iacobi Pamelij* de pluribus Missis ad Cypriani

Cypriani epistolam 63. Meminerint denique in combinatis Ecclesijs Pastores quosdam bis celebrare, eo tantum discrimine, quod in priori sacrificio non sumant ablutioem.

Die tertia Maij

1°. Memoria Cruoris Christi, Brugis.

Ex relatu Brugensium, & chronicis Iperij

BRugis memoria Cruoris Christi. Vnde festum inuentionis sanctæ Crucis ibidem nominatur festum Cruoris Christi. Celebrant enim tertia die Maij annuam supplicationem solennem in huius preiosi Sanguinis honorem, qui collectus dicitur quando Ioseph & Nicodemus Christum de cruce deponebant. Est que à Leonio abbate *Iperius ca.* diui Bertini Brugas in ecclesiam sancti Basilij delatus anno 43. *Et Met-* millesimo centesimo quadragesimo octauo, ex mandato *erus anno* Theodorici Alfati Comitis Flandriæ, qui Roberti Solymi *1150. &* auunculi exemplo inductus, quater cum exercitu in Pale- *1335.* stinam delatus, in primis Fulconi socero, bis Balduino, semel Almerico Solymorum regibus, auxilium fortissimè tulit. Huic autem, ex prima profectioe domum redeunti, donatus est ob beneficia tam propria, quàm maiorum, & Sibyllæ religiosissimæ coniugis.

Putant autem aliqui esse tantum cruorem ex latere Domini de sancta imagine, eo quod à beato Athanasio scriptum sit, & in septima Synodo recitatum. Nec aliter existimandum est à veris catholicis, præter id quod scribitur *Galenus* à nobis, quasi ex Carne & Sanguine Christi aliquid possit *Catechesi* in mundo inueniri, nisi illud quod in ara altaris per manus *128. & 2°.* sacerdotum quotidie spiritualiter efficitur. *Attione 4.*

2 Ita & S. Tho. 3. p. 9. 54, 2, 3.